

[Alfred Hansen.]

skal øge nærdemokratiet, at man skal overlade beslutningsmyndigheden til de mennesker, som er omfattet af denne lov.

Jeg vil gerne trække et par ting frem, bl. a. med hensyn til skolebyggesagers behandling, der meget ofte tager meget lang tid, og det hæmmer og vanskeliggør planlægningen ude i kommunerne. Vi ønsker, at den hidtidige ordning med, at kompetente forsamlinger skal høres i en bestemt rækkefølge, den såkaldte trappehøring, afvikles, men at man, og det vil sige alle implicerede parter, sætter sig sammen omkring et bord, snakker om tingene og hører hinandens synspunkter, så vi får denne trappehøring afskaffet og får løst problemerne hurtigere, mere effektivt og på en lidt mere tilfredsstillende måde for alle parter.

Med hensyn til fælleslærerrådets repræsentation kunne jeg godt tænke mig forslagsstillernes bemærkninger med hensyn til, om det betragtes som en skolerepræsentation eller som en lærerrepræsentation. Jeg vil sætte spørgsmålstegn ved rigtigheden af, at en skole med 2 medlemmer eller 4 medlemmer i lærerrådet og en skole med 50 i lærerrådet skal have samme repræsentation. Jeg vil gerne fra forslagsstillernes side have præciseret, om man fortolker det sådan, at det er en skolerepræsentation eller det er en lærerrepræsentation.

I det udvalg, som vi fra retsforbundets side kunne tænke os nedsat til at ordne byggesager og forhandle derom, må selvfølgelig både byråd, skolekommission, fritidskommission og lærerrepræsentanter være repræsenteret. Der må være en målsætning for, hvad man vil med skolen fremover, og denne målsætning må være helt klar, det er den fra retsforbundets side. Vi ønsker ikke alle disse kontrolinstanser. Vi ønsker, at amterne ikke skal blande sig i, hvad kommunerne vil. Der er tale om kommuneskoler, altså er det kommunens skole, og derfor er det naturligvis også kommunen, der bestemmer over skolens liv og virke. Og vi ønsker så, at kommunen skal decentralisere opgaverne.

Jeg vil i den forbindelse gerne, at man i udvalget tager en principdrøftelse af skolelederens rolle, om skolelederen skal have en stærkere placering i skolebilledet fremover. Han er jo dog trods alt formidleren, han er

den, der får tingene til at glide, og derfor må det være rigtigt, at skolelederen har lettere adgang til at deltage i skolekommissionens møder, vel at mærke så længe disse skolekommissioner eksisterer. I skolekommissionen er det ofte, har vi på fornemmelsen, forkerte præmisser, beslutningerne bygger på, og det skulle kunne undgås i nogen udstrækning, hvis skolelederen er med i skolekommissionen, så han kan spørges til råds, når skolekommissionen har nogle problemer, som vedrører hans skole.

Idet jeg håber på, at udvalget i vid udstrækning vil tage hensyn til de fremførte bemærkninger, anbefaler retsforbundet en grundig, men på den anden side også en relativt hurtig behandling. Vi ser gerne forslaget færdigbehandlet og ville gerne have haft det i orden, så det nye skolenævn kunne tage det med i sit planlægningsarbejde, når det nu vælges om føje tid, men i hvert fald sådan, at der er rigelig og god tid, før der igen skal være skolenævnsvalg. Vi håber, at man vil tage hensyn til disse synspunkter, sådan at man har en helt klar decentralisering for øje.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ritt Bjerregaard) (S):

Det er dejligt at kunne takke for positive indlæg fra alle partier, der er repræsenteret her i folketingssalen, og jeg ser på den baggrund frem til et konkret, positivt og aktivt arbejde i udvalget, og det har selvfølgelig også glædet mig, at ministeren vil medvirke positivt til, at vi får et godt resultat ud af dette forslag.

Fru Helle Degn var inde på, at det havde været en langsommelig proces, og det kan jeg give fru Helle Degn ret i. I det omfang man ønsker først at lave udkast, som skal ud til debat, og som man skal kunne modtage reaktioner på, bliver det en lang proces, før der ligger et forslag på folketingets bord, og det er selvfølgelig en del af prisen for, at vi ønskede at inddrage dem, der skulle bruge loven aktivt, på et tidligt tidspunkt.

Undervisningsministeren var også inde på spørgsmålet om selve udformningen af lovforslaget. Det er jo sådan, som ministeren vil huske fra den tid, hun selv sad i folketinget, at man som folketingsmedlem har en begrænset embedsmandsmæssig bistand, og